

РЕШЕНИЕ

№ 3138

гр. София, 12.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 17.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **5421** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

[фирма], ЕИК[ЕИК], седалище [населено място], представлявано от управителя М. М. Д., оспорва Ревизионен акт № 1100984/ 18.02.2011 г., издаден от А. П., старши инспектор по приходи в ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 811/ 17.05.2011 г. на директора на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на НАП относно установените задължения по ЗКПО за данъчен период 2006 г. в размер на 49 166,47 лв и за данъчен период 2007 г. в размер на 15 753,18 лв заедно с начислените лихви за забава.

В жалбата са въведени оплаквания, че в хода на ревизията са допуснати многобройни процесуални нарушения, довели до неправилно приложение на материалния закон. На първо място се твърди необоснованост на извода за наличие на предпоставки по чл. 122 ДОПК. По повод връченото на представител на дружеството искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ е депозирана молба за спиране на ревизията поради изземване от органите по досъдебното производство на компютърни конфигурации и документи. Според подателя на оспорването отказът да бъде спряна ревизията въпреки наличието на протокол за претърсване и изземване и игнорирането на писмо от 15.05.2010 г. на СГП, с което екипът е уведомен, че са иззети счетоводни и други документи на [фирма] изключва приложимостта на чл. 122 ДОПК. Към момента на връчване на уведомлението по чл. 124, ал. 1 органите по приходите са били в известност къде се

намира счетоводната документация на дружеството. Предоставен е достъп до материалите по досъдебното производство, но не и до първичните счетоводни документи и разпечатки. Подателят на жалбата възразява, че част от доказателствата, поставени в основата на фактическите и правни изводи на приходния орган, са събрани след изтичане на срока за извършване на ревизията и следва да се изключат. Не са обсъдени възраженията срещу РД.

Оплакванията за нарушение на материалния закон са развити в следните насоки: Приложените в ревизионната преписка РКО, квитанции от ПКО, разписки, договори и писмени обяснения не са официални документи, нито такива с достоверни данни, а съдържащата се в тях информация буди основателни съмнения за истинността им. По същността си те представляват удостоверителни частни документи и предвид обстоятелствата при тяхното издаване /в голямата си част съставени от некоректни платци/ не може да се ценят като документи, съдържащи достоверни данни. Протоколите за разпити на свидетели по досъдебното производство са официални документи и удостоверяват, че на съответната дата, съответното лице е направило съответни изявления, но не установяват истинността на тези изявления, в които се поддържат взаимно противоречащи си твърдения.

Изложена е аргументацията срещу определяне на данъчните задължения по периоди - за 2006 г. – изброявайки доказателствата, които според органа по приходите представляват получени, но неотчетени суми /РКО от 01.12.2006 г. и от 29.12.2006 г., издадени от [фирма], разписка от 29.11.2006 г. от Н. Р., РКО, издаден от [фирма], РКО № 656/ 29.12.2006г., издаден от Е. М., ПКО № 185/ 02.05.2006 г. , издаден от името на ревизираното дружество и представен от Б. Н., договори, споразумения и протоколи за разпит на свидетел/, подателят на жалбата счита, че те не могат да служат за основа за облагане с корпоративен данък. Освен това сумите са взети предвид изцяло, без да се съобрази, че значителна част от тях биха подлежали на връщане на цедента по договора за цесия и приходите за РЛ биха били значително по – малки. От друга страна когато не могат да се установят платените от цедента суми при прехвърляне на вземането, облагането се извършва по аналогия чрез използване на обобщени данни за реализираната печалба, съответно приходите и доходите от други лица, упражняващи същата или сходна дейност при същите или подобни условия – чл. 122, ал. 2, т. 12 ДОПК

Идентични съображения са изложени и досежно установяванията в РА за данъчен период 2007 г., базирани на квитанция към ПКО № 52/ 24.01.2007г., издаден от РЛ и представен от К. П., споразумение и запис на заповед от 26.01.2007 г., представени от Х. А., квитанция към ПКО № 1/ 08.08.2006г., издаден от [фирма] и представен от [фирма], договори, протоколи за разпити на свидетел.

Искането до съда е за отмяна на РА. Разноски не се претендират.

Ответникът – директорът на Дирекция ”ОУИ” С. /накратко ДООУИ/ при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител, моли жалбата да бъде отхвърлена и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1001657/ 25.02.2010 г., издадена от С. А., началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., връчена на 15.03.2010 г. на управителя на [фирма], е възложена ревизия на дружеството, в чиито обхват са включени и задълженията за корпоративен данък за периодите 01.01.2004 г. – 31.12.2009г. Определен е срок за приключването ѝ до 3 месеца от връчване на ЗВР. С

ИПДПОЗЛ изх. № 572/ 15.03.2010 г. от дружеството е изискана счетоводна и търговска документация - счетоводни регистри, справки декларации и дневници за покупки и продажби по ЗДДС, данни за банкови сметки, банкови и касови документи, ГДД /ГФО с приложения/, индивидуален сметкоплан, оборотни ведомости по месеци и годишни, главни книги, справки за начислените дивиденди, ведомости за начислени и изплатени трудови възнаграждения, данни за сключени договори за работа без трудови правоотношения, всички договори, по които [фирма] е страна по извършените сделки за ревизирания период и приложенията към тях, данни за източниците на финансиране на дейността; справки за активи - недвижими, превозни средства, машини, стоки, оборудване, за инвестиции, вземания от трети лица, справки за начислен и внесен корпоративен данък и др.

На 31.03.2010 г. управителят Д. поискал спиране на производството по съображения, че ИПДПОЗЛ не може да бъде изпълнено, тъй като е извършено претърсване и изземване на всички налични документи и компютърни конфигурации от офиса на дружеството, като са иззети и оригинални документи; В протокола за претърсване и изземване е посочено името на дружество, чийто представител е допуснат да присъства на процесуално – следствените действия.

С решение № 1476/ 01.04.2010 г. на С. А. – началник сектор „Ревизии” ТД на НАП С. е отказано спиране на ревизията по съображения, че няма пречка органите по приходите да поискат съдействие от органите на досъдебното производство за приобщаване на относими за определяне на данъчните задължения на дружеството доказателства.

На пълномощника И. на 21.05.2010 г. е връчено ИПДПОЗЛ, съгласно което следва да се представи декларация по чл. 124, ал. 3 ДОПК. Същия ден е връчено и уведомление по чл. 124, арл. 1 ДОПК, с което е определен 14 дневен срок за становище. На 08.06.2010 г. пълномощникът поискал продължаване на срока за представяне на справките поради проблем с достъпа до документацията на дружеството.

С постановление от 16.04.2010 г. на прокурор от СГП е разрешен достъп на органа по приходите до материалите по ДП № 2/ 2010 г. по описа на НСлС, относими към предмета на ревизията. На екипа са предоставени копия от счетоводни и търговски документи, иззети по досъдебното производство, във връзка с което са предприети насрещни проверки.

Със ЗВР № 1004818/ 09.06.2010 г. на Е. Д., началник сектор „Ревизии” – дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. е определен срок за приключване на ревизията 15.07.2010 г. Компетентността на издателите на ЗВР произтича от заповед № РД 01 6/ 05.01.2006 г. на директора на ТД на НАП С.. Съгласно заповед № ЗЦУ 199/ 28.06.2010 г. на изпълнителния директор на НАП производството следва да приключи до 15.10.2010 г.

РД № 1005671/ 29.10.2010 г. съдържа констатацията, че в ревизирания период основната дейност на [фирма] се изразява в консултантски услуги и правни и фактически действия по събиране на просрочени вземания. Въз основа на връченото ИПДПОЗЛ № 572/ 15.03.2010 г. не са представени никакви счетоводни, търговски документи, декларации и справки за ревизираните периоди, както и изисканите писмени обяснения. По тази причина е връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 ДОПК за определяне на данъчната основа за облагане със съответните данъци, включени в обхвата на ревизията, по реда на чл. 122 ДОПК. Подадено е искане за удължаване на срока по ИПДПОЗЛ поради проблем с достъпа до документацията.

Относими към въпросите, включени в обхвата на ревизията данни са предоставени на

ревизиращия екип /РЕ/ от органите по досъдебното производство – за установяване достоверността на договорите за прехвърляне на вземания са изпратени ИПДПОЗЛ до трети лица, от които са изискани копия от съответните договори и съпътстващите книжа.

На 21.09.2010 г. управителят на ревизираното дружество упълномощил адвокат с право предава на представители на приходната администрация документацията, свързана с ревизирия период.

След съпоставка и анализ на получената от /чрез органите на досъдебното производство/ и за ревизирия субект информация РЕ констатира следното: през 2006 г. не са отчетени приходи по РКО № 607/ 01.12.2006 г., издаден от [фирма] – 39 000 лв; РКО № 656/ 29.12.2006 г. за същата сума, издаден от [фирма]; приход от разписка, подписана на 29.11.2006г. от управителя на РЛ за предадена от Н. Р. сума с непосочен размер; приход по РКО от 16.01.2006 г. 46000 лв.

В отговор на ИПДПОЗЛ до [фирма] е получено писмо от 27.07.2010 г., с което изпълнителният директор на дружеството уведомява РЕ, че на 26.09.2006 г. е сключен договор за прехвърляне на вземане между [фирма] и [фирма] относно вземане от [фирма]. Видно от съдържанието му, той е с предмет вземането на [фирма] от длъжника [фирма] по договор за извършване на превоз на работници и служители на същото от 01.03.2004 г. и е в размер на главница 147 837,51 лв, неустойка 113 574,61 лв до датата на сключване на договора за цесия. Цената на цесията е 261 412 лв. Извършени са плащания от акционерното дружество в полза на РЛ съгласно представени ордери, сумите по които се получавали лично от М. Д.. Въпреки неколкостепенните разговори с него не е издадена фактура за услугата. /Договорът от 26.09.2006 г., допълнителното споразумение от 13.11.2006г. РКО № 607/ 01.12.2006 г. № 656/ 29.12.2006 г. справка за вземанията от [фирма] са на л. 226 и сл. ревизионна преписка/.

ИПДПОЗЛ е изпратено и до [фирма]. С писмо от 08.07.2010г. управителят му К. С. уведомява РЕ, че не е открит договор за цесия от 23.11.2005 г., но е приложено допълнително споразумение към него, РКО от 16.01.2006 г. без номер за сумата 46 000 лв, получена от [фирма] /цитираното доказателство на л. 273 от ревизионната преписка не е оспорено от жалбоподателя/. Съгласно допълнително споразумение към договора за цесия от 16.01.2006 г. се констатира, че финансовите отношения между длъжника И. - [фирма] и К. М. са 80 000 лв и 16 000 лв ДДС и представляват окончателния размер по договор за доставка и монтаж на машини от 06.02.2004 г. Предвид договора за цесия и § 2 от допълнителното споразумение И. заплаща дължимата сума по банков път по сметката на [фирма]. Представени са платежни нареждания за сумите 80 000 лв и 16 000 лв и копие от РКО на [фирма] от 16.01.2006 г. за 46 000 лв с текст: „да се броят на М. И. К., представляващ [фирма] по договора за цесия”. В преписката са приложени и протоколи за разпит на К. и М. от органи на досъдебното производство.

ИПДПОЗЛ е отправено и до Н. Р., който в постъпили на 02.08.2010 г. в ТД на НАП С. обяснения излага, че на 07.10.2006 г. е получил нотариална покана, според която с договор за цесия бившият му съдружник Х. Н. е прехвърлил вземането си в размер на 247 877 лв на Л. Л.. На 20.11.2006 г. Р. е извикан от ЧСИ Н. в офиса му, където Д. го уведомил, че „те” вече са кредиторите и представили договор за прехвърляне на вземане, което вече е прехвърлено на Л.. Представеният договор не бил с дружеството кредитор, а с физическото лице Х. Н., който не можело да бъде страна

по такава сделка, но тези възражения не били приети. Р. бил уведомен, че на следващия ден ще бъде натоварена пшеницата, която се намирала в [населено място] по разпореждане на ЧСИ. Освен пшеницата Д. взел от него и 45 000 лв, за които написал собственоръчно разписка /л. 264 от ревизионната перписка заедно с протоколи за принудително отнемане и предаване на вещи - пшеница в полза на взыскателя СД „А. - Н., Г. и Сие”/.

Съгласно сключен на 15.11.2006 г. договор за прехвърляне на вземане Х. Н., цедент и РЛ като цесионер постигат съгласие за прехвърляне на вземане към длъжника [фирма], представлявано от Р., по изпълнителни дела 211 и 212 на ЧСИ /Н./ и в размер на предаване на 433 170 кг пшеница дължима арендна вноски за 2004 - 2005 г. Уведомлението е подписано на 20.11.2006 г. в [населено място]. Видно от договор за прехвърляне на вземане от 28.11.2006 г., [фирма] прехвърля вземане по две дела на ЧСИ К. на обща стойност 112 000 лв срещу цена в размер на материалния интерес.

По съображения, че в предоставените счетоводни документи на [фирма] горните приходи не са отразени, е прието, че е налице фактически състав по чл. 122, ал. 1 т. 4 ДОПК – получени са, но не са декларирани от РЛ приходи в размер на 169 000 лв. При тези данни РЕ формира финансов резултат печалба 151 035,76 лв, обуславяща възникване на задължение за корпоративен данък 22655,36 лв и лихва по чл. 175 ДОПК РД е връчен на пълномощник на управителя на [фирма] на 08.11.2010г. Депозирано е подробно възражение на 04.02.2011 г. след решение за удължаване на срока по чл. 117 ДОПК. По отношение на [фирма] е изложено, че в допълнителното споразумение към договора за цесия /който не е представен/ не става ясно какво е възнаграждението на [фирма] и каква е връзката между подписания от М. К. РКО за сумата 46 000 лв и допълнителното споразумение - РКО не препраща към договор, за който се отнася. Не е приобщено пълномощното на К. да представлява [фирма]. Най - сетне, не е извършена проверка дали сумата е осчетоводена от [фирма].

По отношение на [фирма] се сочи, че според договора за цесия цената е 261 412,61 лв, но не става ясно дали сумата е платена от цесионера. Месец и половина по - късно в допълнително споразумение е посочена друга цена - 195 000 лв, която е с 66412,61 лв по- малко . РЕ не е изследвал дали от [фирма] е заплатена първоначалната цена, защото ако това е така, [фирма] дължи връщане на разликата. Платената по двата ордера сума покрива тази разлика и формира възнаграждение на [фирма] в размер на 11587,39 лв - сума, по - малка от декларираната печалба, респ. дължим данък.

Отношенията между Р. и Н. според подателя на възражението нямат връзка с данъчното облагане на РЛ. Във връзка с двата договора за цесия, според които ревизираното дружество придобива вземане спрямо Р. за 545 100 лв се твърди, че не е изследван въпросът каква част от тези вземания са платени от [фирма] на цедентите - дали получените 45 000 лв не са част от плащане към цедентите, което изключва тезата, че представлява приход на РЛ. В ордерите са посочени физическите лица Р. и Д. - не е изяснено дали тези пари са отразени в счетоводството на длъжника.

След издаване на РД от страна на СГП на ревизиращия екип са предоставени заверени преписи от документи, съставени в хода на досъдебно производство. Доказателствата са приобщени с протокол № 1001657/ 15.02.2011г. и въз основа на тях издателят на РА формира изводи за следното:

Неотчетени приходи за 2006 г. по квитанция към ПКО № 387/ 22.12.2006г. издаден от [фирма] на И. Ц. Б. за 50 000 лв - сумата не е намерила отражение в счетоводството на [фирма] нито като приход, нито като паричен поток, което е видно от оборотните

ведомости. Получаването ѝ се потвърждава от споразумение от 22.12.2006 г., в което като неин получател е обозначен М. Д., а като предал сумата – Б.. Касае се за плащане по запис на заповед, подписан от И. Б., длъжник, и [фирма] – кредитор. Предоставени са уведомително писмо до И. Б., подписано от [фирма] и М. С. и спогодба от 26.11.2006 г. В протоколи за разпит цитираните данни са потвърдени.

Не са констатирани счетоводни данни да е отчетен приход от 48 000 лв, представляващ разликата между платените 120 000 лв от В. Е. по договор за прехвърляне на вземане от 15.03.2006 г. и договор от 05.04.2006 г. и допълнително споразумение към договор за прехвърляне на вземането по договора от 260 000 лв на 120 000 лв между [фирма] и [фирма] – получаването на сумата е потвърдено от разписка от 13.04.2006 г., издадена от Е. М. за получени от [фирма] 72 000 лв, в която /разписка/ е упоменато, че няма повече претенции към РЛ. Освен копия от цитираните документи са предоставени протоколи за разпит на Е. и М.. Прието е, че не е отразен и приходът от 2000 долара – 20 % от 10 000 долара, равностойни според централния курс на БНБ за м. май 2006 г. на 3100 лв.

Сред предоставените от страна на НСлС копия на договори, касаещи ревизираното дружество, екипът констатирал договор за прехвърляне на вземане, сключен между В. Х. и [фирма]. Вземането е към длъжника Б. Н. Н. и възлиза на 10 000 щатски долара. Съставен е ПКО № 185/ 02.05.2006 г. за сумата 5000 щ. долара от Н., който е подписан от цитираното лице и от главен счетоводител /Д./. Представена е и разписка за погасяване на цялото задължение от Н. по договора за прехвърляне на вземане от 03.01.2006 г. – данните са потвърдени от дадените в рамките на разпитите на Х. и Н. сведения.

Въз основа на цитираните констатации е формирано заключение, че от дружеството са получени, но не са декларирани приходи в размер на 270 100 лв. РЕ признава направените разходи, съотв. декларираната загуба, тъй като са представени разходооправдателни документи по смисъла на ЗСч, които обективират необходимо – присъщи разходи по смисъла на ЗКПО.

Определена е основа за облагане с корпоративен данък за периода 2006 г. 252 135,76 лв., финансов резултат след данъчно преобразуване печалба, възлизаща на 252 135,76 лв, обуславящ възникване на данъчно задължение 49 166,47 лв

Установено е, че за 2007 г. освен първични счетоводни документи и обратна ведомост други счетоводни разпечатки не са предоставени, което е довело до определяне на данъчната основа по реда на чл. 122, ал. 1 ,т. 4 ДОПК - воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за облагане с данъци.

Съгласно обратна ведомост не са осчетоводени приходи от дейността на дружеството, но са констатирани разписки и квитанции към ПКО, РКО и други подписани от Д. в качеството му на управител на РЛ документи, върху които е положен печат на търговеца.

Ревизиращият екип е констатирал, че от страна на дружеството не са отчетени следните приходи:

Квитанция към ПКО № 52/ 24.01.2007 г. издаден от [фирма] на К. Н. П. за 10 000 евро, равностойни на 19 558 лв. Сумата не е намерила отражение в

счетоводството на дружеството нито като приход, нито като паричен поток. Получаването ѝ се потвърждава и от споразумение от 24.01.2007 г., според което Д. като управител на РЛ декларира, че прекратява финансовите си претенции към К. П.. Касае се за плащане по договор за цесия от 06.12.2006 г., сключен между [фирма] и [фирма] – цитираните данни П. споделил при разпита си като свидетел по досъдебното производство.

Недеклариран приход от 100000 долара, /равностойни на 147000 лв по централен курс на БНБ/ платени от Х. А. на [фирма] през м. март 2007 г. по договор за цесия от 01.08.2006 г., сключен между РЛ и [фирма] и обратно писмо от 01.08.2006 г. Получаването ѝ се потвърждава от споразумение от 26.01.2007 г., подписано от М. Д. като управител на РЛ, Х. А., Г. А. и Е. А., както и от тристранен протокол от 04.11.2006 г., подписан от Ц. П. като представител на [фирма], Я. П. за [фирма] и Х. А. за [фирма] – представен е запис на заповед, издаден от Г. А. и авалист Х. А.; уведомление до Х. А., собственик на [фирма], подписано от управителя на [фирма] от 28.03.2007 г. – данните се потвърждават от показанията на свидетелите А., А., Р. П. и Ц. П., дадени по досъдебното производство.

Приход от 2000 лв по квитанция към ПКО №1/ 08.08.2006 г. издаден от РЛ на [фирма] – аванс по договор за цесия от 01.08.2006 г. Сумата е паричен поток през 2006 г. и приход за 2007г., когато е финализиран договърът.

Общият размер на неотчетените приходи според РЕ възлиза на 168 558 лв. Признати са направените и декларираните разходи от дружеството, съответно декларираната загуба, тъй като са налице разходооправдателни документи. Данъчната основа за облагане с корпоративен данък за 2007 г. е определена на 157 538 лв, обуславяща възникване на данъчно задължение за периода 15 573,80 лв.

РА е връчен на Д. на 25.02.2011 г. и е оспорен пред ответника на 11.03.2011г., който го потвърдил с решение № 811/ 17.05.2011 г., съобщено на РЛ /чрез неговия управител/ на 30.05.2011 г.

Депозиранията на 13.06.2011 г. в ДОУИ С. жалба, въз основа на която е образувано настоящето производство, е допустима.

Освен оттегленото искане за разпит на свидетели други доказателства по делото не са ангажирани. Поддържа се /и в депозираните съобразно чл. 149, ал. 3 ГПК писмени бележки/ искане за спиране на производството до приключване на н о х дело № 5249/ 2011 г. по описа на СГС, НО, 29 състав. Видно от приетото в с. з. 17.05.2012 г. удостоверение, срещу М. Д. са повдигнати обвинения за това, че в [населено място] избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 57 443,12 лв, определени по реда на чл. 35, ал. 1 ЗОДФЛ /отм./ върху данъчна основа за 2006 г. в размер на 241 996,32 лв, като същият в срок до 15 април на 2007 г. като данъчно задължено по смисъла на чл. 5 ЗОДФЛ /отм./ лице не подал ГДД по чл. 41, ал. 1 от закона за доходи в размер на 272 100 лв представляващи облагаеми доходи за 2006 г. по чл. 10, т. 18 от ЗОДФЛ /отм./, получени през 2006 г. – на 16.01.2006 г. 46000 лв, 13.04.2006 г. – 48000 лв, 02.05.2006 г. – 2000 щатски долара, 08.08.2006 г. – 2000 лв, 29.11.2006г. – 45000 лв, 01.12.2006 г. – 39000 лв, 22.12.2006 г. – 50 000 лв и 29.12.2006 г. – 39 000 лв – престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 1 НК; както и за това, че в [населено място]

избягнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери 17243,70 лв, определени по реда на чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ върху данъчна основа за 2007 г. в размер на 172437,05 лв, като същият в срок до 30 април на 2008 г. като данъчно задължено по смисъла на чл. 3, т. 1 ЗДДФЛ лице не подал ГДД по чл. 50, ал. 1 от закона за доходи в размер на 229527,32 лв, представляващи облагаеми доходи за 2007 г. по чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ, получени през 2007 г. – на 24.01.2007 г. 10 000 евро, 02.03.2007 г. – 179889 лв, 15.03.2007 г. – 4 000 евро, 05.07.2007 г. – 13000 лв, 18.07.2007 г. – 2256,70 лв, 21.08.2007 г. – 1000 лв, 2400 лв, 01.01.2007 г. – 31.12.2007 г. – 3 600 лв – престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 1 НК.

С ревизионния акт се признават права или задължения, регламентирани в закона по общ начин като основания, размери и субекти. РА визира винаги конкретно задължение на конкретно данъчно задължено лице, представлявайки индивидуален административен акт с декларативно действие, с който се признава съществуващо право на държавата да получи едно данъчно вземане или правото на данъчния субект да прихване или възстанови суми. Предназначението на ревизионния акт е да направи задължението или правото на конкретния длъжник ликвидно и изискуемо - чрез утвърждаване на заявеното от данъчно задълженото лице или чрез някои от формите на контрол по ДОПК. Данъчните задължения са определени по основание, субект и размер в съответните данъчни закони, т. е. те винаги са определяеми (ликвидни) и с настъпване на датата на падежа им стават и изискуеми. Основната функция на ревизионния акт е да послужи като изпълнителен титул и в този смисъл не би могъл да се третира и като юридически факт по отношение на данъчното задължение. От изложеното следва извод за автономност и независимост на административното и наказателното производство в областта на данъчните правоотношения. „Резултатите от проведено административно производство не обвързват наказателното производство и в двете посоки: дори в рамките на административното данъчно производство да не са установени допълнителни данъчни задължения над декларираните от данъчно задълженото лице, разследващите органи могат да приемат, че е налице укриване на данъци и обратното - при установени по административен ред такива задължения, те да не представляват престъпление” – мотиви към ТР № 1/ 2009 г. на ОСНК ВКС, съгласно чиято т. 1 извършването на ревизия и издаването на ревизионен акт не е необходима предпоставка за определяне на задължение по чл. 255 НК и за ангажиране на наказателната отговорност по чл. 255 – 257. Конкретната хипотеза е обратната – ревизионен акт спрямо [фирма] е издаден при наличие на висящо наказателно производство срещу М. Д.. Липсата на тъждество между субекта и обекта на облагане - наказателното производство се води срещу управителя на [фирма] за това, че е избягнал установяване на задължения по ЗОДФЛ /отм./ и ЗДДФЛ, докато приходната администрация е на становище /обективизирано в РА/ че цитираното дружество е реализирано приходи, които се са отразени счетоводно и формират данъчна основа по ЗКПО, обуславя извод, че липсва обусловеност на резултата на наказателното производство с този от ревизионното.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

РА е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 ДОПК след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от ДОПК. Спазени са изискванията за форма и съдържание по чл. 120 ДОПК. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, съдържащ съображенията на екипа да предложи установяването на спорните задължения за корпоративен данък. Доказателствата, послужили за издаването му, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Обратно на изложеното в оспорването, писмените доказателства, събрани след периода, визиран в заповедите за възлагане на ревизията, могат да бъдат приобщавани по всяко време. Няма пречка такива да се сочат и събират и в производството пред решаващия орган - чл. 155, ал. 3 ДОПК. Цитираните правила са установени в защита на ревизираните субекти с оглед обективно и пълно установяване на обстоятелствата, относими към определяне на данъчните им задължения.

С разпоредбите на чл. 122 – 124 от ДОПК, регламентиращи издаването на РА при особени случаи, на органите по приходите е дадена възможност при наличието на определени обстоятелства да определят данъчната основа за облагане с преки и косвени данъци, а от там и данъчните задължения по реда на съответния материален закон.

Жалбоподателят е на становище за неприложимост на чл. 122 ДОПК, тъй като търговската и счетоводната му документация е иззета от органите на досъдебното производство и не е била на разположение на законния и упълномощените представители на [фирма], във връзка с което е поискано спиране на производството. Възражението е неоснователно. На л. 77 от ревизионната преписка /приложение по делото/ е наличен протокол за претърсване и изземване от 10.02.2010 г., съставен от старши разследващ полицай по сл. дело № 14/ 2010 г. на НСлС, извършено в офис сграда на @@69@ [населено място] в присъствието на Х. А.. От описанието на иззетите вещи не става ясно да са относими към счетоводството на [фирма]. Във фактическата част от решението бяха изложени подробно данните, които ревизираният субект е следвало да предостави на органа по приходите в отговор на ИПДПОЗЛ. Поради това не може да се приеме, че всички книжа, в които са намерили отражение такива данни, не са били достояние на представителите на [фирма], респ. че са се намирали в офиса на ул. „Кораб планина, където е извършено изземването. ИПДПОЗЛ не е изпълнено дори отчасти – например чрез депозиране на информация за активите на дружеството, за предоставени и ползвани заеми, за начина, по който се организира дейността му и в какво се състои тя, като се укаже на органите по приходите местонахождението на носителите на информация за фактите по ИПДПОЗЛ. Като е приел наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 т. 4 ДОПК екипът не е допуснал нарушение на съществено процесуално правило. Действително, значителна част от счетоводната и търговска документация на дружеството, въз основа на която са формирани констатациите и изводите в РД и РА, е предоставена на екипа с разрешение на наблюдаващия прокурор от органите на досъдебното производство. Цитираното обстоятелство е взето предвид и от издателя на решение № 1476/ 01.04.2010 г., с което е отказано спиране на производството. Както бе посочено, преписката съдържа пълномощно /от 21.09.2010 г./, с което управителят на ревизирания субект е

упълномощил адвокат, за да го представлява от една страна пред следователя, а от друга - пред органите по приходите във връзка с депозиране на доказателства в ревизионното производство. Най – сетне, възприемането на довода за липса на фактически състав по чл.122, ал. 1, т. 4 ДОПК обуславя неприложимост на презумпцията за вярност на констатациите на екипа, не и за незаконосъобразност на РА като цяло.

Макар да излага подробни възражения срещу констатациите на органите по приходите във връзка с предоставени от страни по договорите за цесия документи, представляващият [фирма] не се ангажира с конкретна позиция какви са фактическите отношения между ревизираното дружество и тези лица. Ако представените от тях на органите на досъдебното производство /и на РЕ/ книжа не съдържат достоверни данни, по делото не бе заявена позиция на оспорвания досежно датата, авторството и съдържанието им – подателят на жалбата се ограничава с възражението, че „съдържащата се в тях информация буди основателни съмнения за истинността им”, „в голямата си част съставени от некоректни платци”, но не се ангажира с оспорване на истинността им. Не става ясно и кои са противоречивите твърдения на свидетелите по досъдебното производство, респ. в каква част изявленията им пред следователя е трябвало да се игнорират от ревизиращия орган. Същото се отнася и до възражението, че отнесените в приход на дружеството в двата ревизирани данъчни периода парични средства са взети предвид изцяло, без да се съобрази, че значителна част от тях биха подлежали на връщане на цедента по договора за цесия.

Всяко вземане може да бъде прехвърлено, освен ако законът, договорът или естеството на вземането не допускат това – чл. 99, ал. 1 ЗЗД. С договора за цесия предишният кредитор, наричан цедент, и новият кредитор, наричан цесионер, постигат съгласие за прехвърляне на вземането. Няма пречка договорът за цесия да бъде възмезден или безвъзмезден /цесионерът придобива вземането без да дължи насрещна престация/, или цесията може да бъде както продажба/замяна на вземане, така и дарение на вземане. За прехвърлянето на вземането не е необходимо съгласието на длъжника – той следва обаче да е уведомен за цесията /чл. 99, ал. 3 и 4 ЗЗД/.

По делото не са заявени твърдения и не са посочени доказателства за съществуването и съдържанието на правоотношенията между всеки от цедентите по договорите и длъжниците по тях /в ревизионната преписка са налице обратни писма, според които договореностите по част от цесиите не отразяват действителната обща воля на страните/.

Констатациите на органите по приходите, основани на счетоводни и търговски книжа, изходящи от ревизирувания субект и предоставени от органите на досъдебното производство и кореспондиращи с данните, депозиращи от участниците в търговските сделки, обективирани в тези книжа, не могат да се считат за опровергани единствено чрез ангажиране на възражения - че не била извършена проверка дали и как е отразено в счетоводството на платците на спорните суми разходването им /възраженията относно [фирма]/, че не било ясно от какъв акт произтичат представителните права на пълномощника К., че договорът за цесия и допълнителното споразумение между [фирма] и [фирма] визират различни суми като цена на прехвърляното вземане /по

договора тя е 261 412,61 лв, според допълнително споразумение - 195 000 лв, която е с 66412,61 лв по – малко/, без да се заявяват конкретни твърдения по фактите, които да бъдат проверени с доказателствените средства по ДОПК. В производство, насочено към установяване на задължения за данъци на констатации за постъпване на парични суми в патримониума на ревизираното дружество противопоставянето на възражения, че „значителна част от тях” не следва да се счита за приход, че адресатите на ИПДПОЗЛ са „некоректни” платци, без да се конкретизира конкретна величина, се възприема от съда като неподкрепена от доказателства теза. Същевременно по част от констатациите не са заявени възражения – липсва категорична позиция във връзка с квитанция към ПКО № 387/ 22.12.2006г. издаден от [фирма] на И. Ц. Б. за 50 000 лв; относно прихода от 48 000 лв, представляващ разликата между платените 120 000 лв от В. Е. по договор за прехвърляне на вземане от 15.03.2006 г. и договор от 05.04.2006 г. и допълнително споразумение към договор за прехвърляне на вземането по договора от 260 000 лв на 120 000 лв между [фирма] и [фирма], получаването на която сума е потвърдено от разписка от 13.04.2006 г., издадена от Е. М. за получени от [фирма] 72 000 лв; относно договор за цесия от 06.12.2006 г., сключен между [фирма] и [фирма]; договор за цесия от 01.08.2006 г., сключен между РЛ и [фирма] и обратно писмо от 01.08.2006 г.; споразумение от 26.01.2007 г., подписано от М. Д. като управител на РЛ, Х. А., Г. А. и Е. А., както и от тристранен протокол от 04.11.2006 г., подписан от Ц. П. като представител на [фирма], Я. П. за [фирма] и Х. А. за [фирма]; относно прихода от 2000 лв по квитанция към ПКО №1/ 08.08.2006 г. издаден от РЛ на МЕБЕЛ Д. АД – аванс по договор за цесия от 01.08.2006 г., която сума органите по приходите възприели като паричен поток през 2006 г. и приход за 2007г., когато е финализиран договорът. Във връзка с изложените конкретни констатации за приходи в [фирма] на ревизираното лице е предоставена възможност да защити правата си чрез ангажиране на надлежни доказателства както в хода на административното, така и в настоящето производство. Връчването на уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК има значение в две насоки – от една страна ревизирият субект е известен, че по отношение на него приходната администрация е установила данни за съществени нарушения на счетоводното и данъчно законодателство, за укрити доходи и т. н./. От друга страна спазването на нормата има процесуално значение – в ал. 2 от чл. 124 се съдържа презумпция за вярност на фактическите констатации в РА, която намира приложение когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Дори да се приеме неприложимост на цитираната презумпция, основаните на данни, изходящи от ревизираното лице /и намиращи се в държане на органите на досъдебното производство/ търговски и счетоводни документи, кореспондиращи на доказателствата и информацията, предоставена от насрещните страни по договорите, не се опровергаха с доказателствените средства по ДОПК.

При горния анализ се налага извод за неоснователност на жалбата като насочена срещу РА, издаден от компетентен орган, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процесуални норми и правилно приложение на материалния закон.

С оглед изхода на спора само ответникът има право на разноси и при заявеното преди приключване на устните саъстезания искане следва да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размера по чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК, което се определя на 1748 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище [населено място], представлявано от управителя М. М. Д. срещу Ревизионен акт № 1100984/18.02.2011 г., издаден от А. П., старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 811/ 17.05.2011 г. на директора на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище [населено място] и управител М. М. Д., да заплати на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 1748 /хиляда седемстотин четиридесет и осем/ лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: